

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-4857/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad Stečajnom masom stečajnog dužnika MILLE d.o.o. u stečaju, Lastovo, Put Jurjeve bb, OIB 06820223103, koju zastupa upravitelj stečajne mase Zoran Miletić iz Splita, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ZLATKA KRIVIĆA iz Splita, Valpovačka 1, OIB 65535663740, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Zović, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-497 od 15. studenog 2022., u sjednici vijeća održanoj 5. prosinca 2022.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-497 od 15. studenog 2022. i odbacuje prigovor razlučnog vjerovnika protiv završnog računa.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-441/2019-497 od 15. studenog 2022. odbijen je prigovor razlučnog vjerovnika Zlatka Krivića na završni račun.

2. Razlučni vjerovnik je protiv tog rješenja pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku i pogrešne primjene odredaba članka 248. u vezi s odredbom članka 254. Stečajnog zakona. U žalbi navodi da se prigovorom na završni račun od 24. listopada 2022. protivio prijedlogu za zaključenje stečajnog postupka, između ostalog što još nije odlučeno o njegovoj žalbi protiv rješenja od 12. listopada 2022. kojom je tražio da mu se vrati iznos koji je uplatio na ime troškova unovčenja i to kao razliku do iznosa kupovnine, te potom navodi razloge zbog kojih smatra nezakonitim pobijano rješenje posebno s obzirom na pojedine dijelove obrazloženja tog rješenja. Tako tvrdi da je matematički i pravno potpuno pogrešan zaključak prvostupanjskog suda kako prihod stečajne mase na ime kupovnine nije 1.270.000,00 kn, nego 1.161.038,77 kn, jer ako stečajna masa nije uprihodila iznos od 1.270.000,00 kn kako smatra prvostupanjski sud, nije mogla uprihoditi ni iznos od

1.161.038,77 kn za koji je utvrđeno da ga jest uprihodila. Iz toga izvodi zaključak kako iz „istog kompenzacijskog novca“ jedan iznos (onaj od 1.161.038,77 kn) jest prihod stečajne mase, a drugi iznos (onaj od 108.961,23 kn) nije, iako ta dva iznosa daju ukupan iznos od 1.270.000,00 kn za koji je dana izjava o prijebu. Žalitelj dalje ukazuje na nerazumljivost dijela obrazloženja rješenja koji govori o prividu da je razlučni vjerovnik uplatio ukupan iznos od 1.378.981,23 kn, te o stvarnom prijebu, koji onda implicira i da je razlučni vjerovnik svojom tražbinom od 1.270.000,00 kn prebio nešto nestvarno, kao i nedosljednu usporedbu sa situacijom da je treća osoba uplatila kupovninu u visini od 1.270.000,00 kn. Zaključno, žalitelj navodi kako ovakvim postupanjem prvostupanjski sud očito diskriminira razlučnog vjerovnika u odnosu na bilo kojeg drugog kupca što je potpuno nezakonito, posebno u situaciji kada u stečajnoj masi ima dovoljno sredstava za povrat uplaćenog na ime troškova unovčenja. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak s uputom da ponovo odluči o prigovoru na završni račun.

3. Žalba je osnovana, ali ne zbog razloga koje navodi žalitelj.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je rješenjem od 20. listopada 2022. dana suglasnost upravitelju stečajne mase za završni popis i završnu diobu prema završnom diobnom popisu i određeno završno ročište, te da je razlučni vjerovnik Zlatko Krivić podnio prigovor na završni račun u dijelu koji se odnosi na njegovo namirenje u iznosu 1.161.038,77 kn i plaćene troškove unovčenja stečajne mase u iznosu 108.961,23 kn. Potom je naveden sadržaj rješenja o namirenju od 21. travnja 2022., te zaključeno kako je time razlučni vjerovnik za nekretnine koje su bile predmet prodaje platio cijenu u iznosu od 1.270.000,00 kn, od čega novčana sredstva (za troškove unovčenja) 108.961,23 kn i prijebom iznosa 1.378.961,23 kn za tražbinu Zlatka Krivića po osnovi založnog prava kao prvog razlučnog vjerovnika s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene. U točki 6. obrazloženja prvostupanjski sud je opširno opisao radnje koje su prethodile donošenju rješenja o namirenju da bi nakon toga, u točki 7., zaključio kako je prihod stečajne mase 1.270.000,00 kn (1.161.038,77 kn + 108.961,23 kn), a ne kako to pogrešno navodi razlučni vjerovnik u svom prigovoru 1.378.961,23 kn, zato što u stečajnu masu nije uprihodovan toliki iznos.

6. Dalje prvostupanjski sud nastoji obrazložiti kako zabunu stvara činjenica da je prijebiz izvršen u skladu s odredbom članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona koji propisuje prijebiz za iznos utvrđene vrijednosti nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, pa se stvara privid da je prvi razlučni vjerovnik platio cijenu uvećano za troškove unovčenja ili 1.378.961,23 kn, iako je stvarno plaćeno (na račun i

prijebojem) 1.270.000,00 kn i toliko je stvarni prihod stečajne mase od kojeg prihoda su namireni troškovi unovčenja 108.961,23 kn. Prvostupanjski sud dalje obrazlaže da iako zakon propisuje prijeboj „u visini utvrđene vrijednosti nekretnine“, „stvarni prijeboj (namirenje tražbine razlučnog vjerovnika) je za iznos za koji je razlučni vjerovnik cijenu kupljenih nekretnine platio prijebojem (u konkretnom slučaju 1.161.038,77 kn)“. Na temelju toga, prvostupanjski sud zaključuje kako su s gledišta stečajnog dužnika i njegovog završnog računa, poslovne promjene vršene na temelju vjerodostojne dokumentacije i ostvarenih prihoda, pa je prigovor razlučnog vjerovnika neosnovan.

7. Žalitelj s pravom ukazuje na pojedine dijelove obrazloženja koji su nerazumljivi i proturječni. Tako je ono što je navedeno u točki 5. obrazloženja proturječno onome u točki 7., posebno zato što se u oba slučaja radi o zaključcima koji proizlaze iz prethodno utvrđenih činjenica. Nerazumljivosti obrazloženja, pak, posebno pridonosi korištenje riječi „privid“ i „stvarni prijeboj“, kao i razlozi zbog kojih sud smatra da razlučni vjerovnik zato što je kupovninu prebio sa svojom tražbinom i uplatio troškove unovčenja nije u težem položaju od onoga u kojem bi bio da je nekretninu kupio drugi kupac po istoj cijeni.

8. Osim toga, obrazloženje se teško može dovesti u vezu s pitanjem ispravnosti završnog računa. Doduše, i prigovor razlučnog vjerovnika, kao i njegova žalba, samo se naizgled bave tim pitanjem, dok je stvarni problem u tome što razlučni vjerovnik smatra da nije bio dužan platiti troškove unovčenja nekretnine zato što u stečajnoj masi ima dovoljno sredstava za pokriće tih troškova, štoviše postoji i ostatak sredstava koji će biti predan vlasniku poslovnog udjela (iz završnog računa proizlazi da je riječ o iznosu od 1.139.390,20 kn). Međutim, o obvezi razlučnog vjerovnika da plati troškove unovčenja i njihovoj visini već je pravomoćno odlučeno. Stoga je i pobijano rješenje nepotrebno opterećeno tim razlozima.

9. Prema odredbi članka 283. stavka 1. Stečajnog zakona prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu sud određuje završno ročište vjerovnika na kojem se: 1) raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja 2) podnose prigovori na završni popis i 3) vjerovnici odlučuju o neunovčivim predmetima stečajne mase. Prema stavcima 3. i 4. toga članka sud će, rješenjem na završnom ročištu, odlučiti o prigovorima vjerovnika iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, a na odluku suda o prigovorima vjerovnika na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 280. stavaka 2. do 4. toga Zakona (riječ je o odlučivanju o prigovorima vjerovnika na diobni popis kod djelomične diobe).

10. Iako se u obrazloženju rješenja prvostupanjski sud poziva na ovu zakonsku odredbu, suprotno njoj odlučuje o prigovoru razlučnog vjerovnika protiv završnog računa iako se o završnom računu samo raspravlja, a prigovori se podnose na završni popis. Završni popis je popis vjerovnika koji se namiruju završnom diobom. Prema odredbi članka 274. stavka 1. Stečajnog zakona prije diobe stečajni upravitelj će sastaviti popis tražbina koje se uzimaju u obzir pri diobi.

11. Iz prigovora razlučnog vjerovnika očito je da se odnosi na završni račun. To je jasno istaknuto već u naslovu podneska, a tako proizlazi i iz njegovog sadržaja

u kojem žalitelj zapravo traži ispravak prihoda po osnovi prodaje nekretnine. Zato se ni na temelju sadržaja prigovora ne može smatrati da predstavlja prigovor na završni (diobni) popis, sadržan u završnom računu pod točkom IV. Diobni popis. Stoga je prvostupanjski sud nepravilno odlučivao o tome prigovoru i odbio ga kao neosnovanog, umjesto da je prigovor odbacio kao nedopušten.

12. Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, rješenje prvostupanjskog suda ukinuto i prigovor odbačen kao nedopušten.

Zagreb, 5. prosinca 2022.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **eb315-da255**

Kontrolni broj: **05aed-79068-43082**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.